

MỘT TÂM TRÍ KIÊN ĐỊNH

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 7:25–40

“**25** Về những kẻ đồng thân, tôi chẳng có lời Chúa truyền; song nhờ ơn thương xót của Chúa, tôi được làm người đáng tin, nên tôi ban lời khuyên bảo. **26** Vậy tôi tưởng vì có tai vạ hầu đến, một người nam cứ ở vậy là nên. **27** Có phải người đã bị vắn vương với vợ chẳng? Chớ tìm cách mà lìa mình ra. Có phải người chưa bị vắn vương với vợ chẳng? Đừng kiếm vợ. **28** Nhưng nếu người lấy vợ, thì chẳng phạm tội gì; và nếu người nữ đồng trinh lấy chồng, thì cũng chẳng phạm tội gì. Song những người cưới gả sẽ có sự khó khăn về xác thịt, và tôi muốn cho anh em khỏi sự đó. **29** Hỡi anh em, vậy thì tôi bảo này: thì giờ ngắn ngủi. Từ nay về sau, kẻ có vợ hãy nên như kẻ không có; **30** kẻ đương khóc, nên như kẻ không khóc; kẻ đương vui, nên như kẻ chẳng vui; kẻ đương mua, nên như kẻ chẳng được của gì; **31** và kẻ dùng của thế gian, nên như kẻ chẳng dùng vậy; vì hình trạng thế gian này qua đi. **32** Vả, tôi muốn anh em được thông thả chẳng phải lo lắng gì. Ai không cưới vợ thì chăm lo việc Chúa, tìm phương cho Chúa đẹp lòng. **33** Song ai cưới vợ rồi thì chăm lo việc đời này, tìm cách cho vợ mình thỏa dạ. **34** Người nữ có chồng và đồng trinh cũng khác nhau như vậy: ai không chồng thì chăm lo việc Chúa, đặt cho thân thể và tinh thần đều được thánh; nhưng ai có chồng thì chăm lo các việc đời này, tìm cách cho đẹp lòng chồng mình. **35** Tôi nói điều đó vì sự ích lợi cho anh em, chớ chẳng phải để gài bẫy, song để dắt anh em theo lẽ phải, hầu cho không phân tâm mà hầu việc Chúa. **36** Nếu có ai tưởng chẳng nên cho con gái đồng trinh mình lỡ thì, và phải gả đi, thì người đó có thể tùy ý mình mà làm, không phạm tội gì; trong con đó, người con gái nên lấy chồng. **37** Song có ai được tự chủ về việc mình làm, không bị sự gì bắt buộc, mà trong lòng đã quyết định cách vững vàng giữ con gái mình đồng trinh, thì nấy làm phải lẽ mà cứ theo như mình đã quyết chí. **38** Thế thì kẻ gả con gái mình làm phải lẽ; song kẻ không gả, còn làm phải lẽ hơn nữa. **39** Chồng còn sống bao lâu, thì vợ phải buột chặt với chồng bấy lâu; nếu chồng chết, vợ được tự do, muốn lấy ai tùy ý, miễn là theo ý Chúa. **40** Nhưng, theo ý tôi, nếu cứ ở vậy, thì có phúc hơn. Vả, tôi tưởng tôi cũng có Thánh Linh của Đức Chúa Trời.”

Gợi ý bài học: Đoạn Kinh Thánh hôm nay cần được giải thích trong bối cảnh của cả thư I Cô-rinh-tô và hoàn cảnh lịch sử của Hội Thánh đầu tiên. Đồng thời, khi áp dụng vào đời sống ngày nay, chúng ta cũng cần cân nhắc sự khác biệt về bối cảnh.

Trong phần này, Phao-lô trả lời câu hỏi của người Cô-rinh-tô về việc nên sống độc thân hay lập gia đình. Ông nói rõ: Phao-lô khuyên người chưa lập gia đình nên tiếp tục sống độc thân vì điều ông gọi là "khó khăn hiện tại". Chúng ta không biết chính xác khó khăn này là gì. Có thể đó là sự bất bớ, khủng hoảng kinh tế, thiên tai hoặc bầu không khí mong đợi ngày Chúa tái lâm rất gần của Hội Thánh đầu tiên.

Trong hoàn cảnh ấy, Phao-lô đưa ra lời khuyên thực tế: "Có phải người đã bị vắn vương với vợ chẳng? Chớ tìm cách mà lìa mình ra. Có phải người chưa bị vắn vương với vợ chẳng? Đừng kiếm vợ. Nhưng nếu người lấy vợ, thì chẳng phạm tội gì; và nếu người nữ đồng trinh lấy chồng, thì cũng chẳng phạm tội gì. Song những người cưới gả sẽ có sự khó khăn về xác thịt, và tôi muốn cho anh em khỏi sự đó." (c.27-28). Ý của Phao-lô là, trong hoàn cảnh khó khăn hiện tại, người đã lập gia đình không nên vì hoàn cảnh mà từ bỏ hôn nhân. Người chưa lập gia đình thì nên cân nhắc việc tiếp tục sống độc thân. Tuy nhiên, nếu kết hôn thì cũng không phạm tội. Lý do của lời khuyên này là vì ông muốn các tín hữu tránh khỏi những gánh nặng và khó khăn mà đời sống gia đình có thể mang lại trong thời kỳ đầy biến động.

Tiếp đó, Phao-lô trình bày một nguyên tắc sống chung cho người tin Chúa: "Hỡi anh em, vậy thì tôi bảo này: thì giờ ngắn ngủi ... vì hình trạng thế gian này qua đi." (c.29-31). Người tin Chúa luôn sống trong niềm hy vọng Chúa sẽ trở lại. Vì thế, họ không nên đặt những điều thuộc về đời này làm giá trị tuyệt đối. Phao-lô nhắc đến nhiều khía cạnh của cuộc sống như hôn nhân, vui buồn, mua bán và sử dụng của cải. Tất cả đều thuộc về thế giới tạm thời và rồi sẽ qua đi.

Ông khuyên tín hữu hãy sống với một thái độ đúng đắn: Kẻ có vợ, hãy như kẻ không có. Kẻ đang than khóc, hãy như kẻ không than khóc. Kẻ đang vui mừng, hãy như kẻ không vui mừng. Kẻ đang mua sắm, hãy như kẻ không sở hữu gì. Kẻ sử dụng của cải thế gian, hãy như kẻ không bị chúng ràng buộc. Điều này không có nghĩa là phủ nhận hôn nhân, cảm xúc hay trách nhiệm đời sống, nhưng là không để những điều đó trở thành điều tối hậu trong cuộc đời mình.

Kết luận về vấn đề độc thân và hôn nhân, Phao-lô nói: " Vả, tôi muốn anh em được thông thả chẳng phải lo lắng gì. Ai không cưới vợ thì chăm lo việc Chúa, tìm phương cho Chúa đẹp lòng. Song ai cưới vợ rồi thì chăm lo việc đời này, tìm cách cho vợ mình thỏa dạ. Người nữ có chồng và đồng trinh cũng khác nhau như vậy: ai không chồng thì chăm lo việc Chúa, dâng cho thân thể và tinh thần đều được thánh; nhưng ai có chồng thì chăm lo các việc đời này, tìm cách cho đẹp lòng chồng mình." (c.32-34). Nam hay nữ, nếu sống độc thân thì thường có nhiều thời gian và điều kiện tập trung hơn cho việc phục vụ Chúa. Người có gia đình thì phải chu toàn trách nhiệm đối với vợ hoặc chồng và gia đình mình. Tuy nhiên, chính Phao-lô cũng khẳng định rằng sống độc thân là một ân tứ (c.7). Đồng thời, Kinh Thánh cũng cho chúng ta thấy nhiều gia đình đã cùng nhau phục vụ Chúa cách hiệu quả, như vợ chồng A-qui-la và Bê-rít-sin (Công vụ 18:26-28; I Cô-rinh-tô 16:19).

Trong phần tiếp theo (c.36-38), có nhiều cách giải thích khác nhau. Cụm từ "người đồng trinh" có thể được hiểu là "con gái đồng trinh" hoặc "vị hôn thê". Nhiều bản dịch hiện đại chọn cách hiểu là "vị hôn thê". Theo cách hiểu này, Phao-lô dạy rằng nếu một người không thể tiếp tục giữ mình và có nhu cầu kết hôn thì hãy kết hôn, điều đó không có tội. Nhưng nếu có khả năng giữ mình và quyết định tiếp tục sống độc thân để phục vụ Chúa thì đó cũng là một điều tốt.

Cuối cùng, Phao-lô nói về người góa bụa: "Chồng còn sống bao lâu, thì vợ phải buột chặt với chồng bấy lâu; nếu chồng chết, vợ được tự do, muốn lấy ai tùy ý, miễn là theo ý Chúa." (c.39). Điều này cho thấy hôn nhân là sự cam kết trọn đời. Khi một trong hai người qua đời, người còn lại có quyền tái hôn. Tuy nhiên, Phao-lô nhấn mạnh một nguyên tắc quan trọng: người phối ngẫu mới phải là người "ở trong Chúa", tức là cùng chia sẻ đức tin.

Qua toàn bộ phân đoạn này, chúng ta thấy rằng Phao-lô không hạ thấp giá trị của hôn nhân cũng không xem độc thân là con đường duy nhất. Ông đưa ra lời khuyên dựa trên hoàn cảnh đặc biệt của Hội Thánh lúc bấy giờ và trên đức tin về ngày Chúa Tái lâm. Điều ông muốn các tín hữu hướng đến là một đời sống không bị những điều tạm thời của thế gian chi phối, nhưng luôn đặt Chúa và Vương quốc Ngài ở vị trí trọng tâm. Dù sống độc thân hay lập gia đình, mục tiêu cuối cùng vẫn là trung tín với Chúa và hết lòng phục vụ Ngài.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Hiện nay, điều gì đang chiếm nhiều thời gian, tâm trí và tình cảm của tôi nhất?

Làm thế nào để người tin Chúa ngày nay vừa chu toàn trách nhiệm gia đình vừa không bị phân tâm khỏi sự phục vụ Chúa?

Trong đời sống hôn nhân, tôi đang tìm cách làm đẹp lòng Chúa qua việc yêu thương người bạn đời như thế nào ?

Lời cầu nguyện: Lạy Chúa! trên thế gian này không có gì quý hơn Chúa Giêsu. Con yêu Chúa hơn mọi điều. Trong tình yêu đó, con cầu xin sự hướng dẫn và giúp con có thể yêu thương những người thân trong gia đình con và giúp con sống với những người Chúa đem đến bên đời sống con. Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu. A-men